

2019-087

Archeologienota

Kapellen Essensteenweg 16

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

21-8-2019

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen te Kapellen Essensteenweg 16 (provincie Antwerpen), gelegen buiten woon- of recreatiegebied en waarbij de totale oppervlakte van de bodemingrepen 5000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein, 23 659m² groot, heeft een trapezium vorm en bevindt zich ten westen van de Essensteenweg en de Kamplaan, een korte zijstraat van de Essensteenweg. Het is het meest zuidoostelijke perceel van een bedrijventerrein. In de noordoostelijke hoek van het plangebied is een magazijn gelegen, met ten errond verharding in betonklinkers. Deze verharding loopt verder door het noordwestelijke en zuidwestelijke deel van het terrein, als een betonverharding. Het zuidoostelijke deel is een braakliggende zone met meerdere bomen, ook langs de overige grenzen van het terrein komt een groenbuffer met bomen voor. Ten zuidoosten van het gebouw is een met gras begroeide zone te zien. Centraal in de groenbuffer langs de zuidelijke grens is een hoogspanningscabine aanwezig. Vanuit deze cabine lopen diverse elektrische leidingen naar het oosten, naar de Kamplaan, langsheen de zuidelijke grens. Eén leiding loopt naar het noorden, naar het gebouw. In de noordoostelijke hoek van het terrein takken 2 elektrische leidingen af van de Kamplaan naar het bedrijfsgebouw. Ten oosten van het gebouw zijn ook nog enkele andere nutsleidingen aanwezig. Langs de zuidwestelijke grens van het terrein loopt een gracht. In deze hoek van het terrein is ook een langwerpige grondophoging aanwezig, die 2m hoger ligt dan het omliggende maaiveld. De zuidelijke rand van het terrein behoort tot het vastgestelde landschapsatlasrelict 'Militair erfgoed op de overgang van Scheldepolders naar Kempen'.

Het plangebied bevindt zich op ruime afstand van de omringende dorpskernen. Het was lange tijd gelegen in een uitgestrekt, nauwelijks bewoond heidegebied. De Essensteenweg wordt evenwel reeds afgebeeld op de Ferrariskaart uit ca. 1777. Op de Vandermaelenkaart uit midden 19de eeuw wordt net ten noorden van het plangebied – dat op dat moment deel uitmaakt van een bos – een steenbakkerij aangeduid. Op topografische kaarten uit de tweede helft van de 19de en de eerste helft van de 20ste eeuw wordt ter hoogte van een deel van het plangebied een uitgraving weergegeven, mogelijk betreft dit een groeve horend bij de steenbakkerij. Op de luchtfoto van 1971 is het terrein nog steeds onbebouwd, het is niet duidelijk of er op dat moment niveauverschillen aanwezig zijn. De luchtfoto van 1979-1990 toont reeds een herkenbare situatie: het magazijn in het noordoostelijke deel van het terrein, en voornamelijk begroeiing en bomen op de andere delen. Het plangebied is gelegen op een hogere gelegen, noordwest-zuidoost georiënteerde rug. Dit is de Kempische cuesta, die de scheiding vormt tussen het stroomgebied van de Schelde ten zuiden ervan en dat van de Maas ten noorden ervan. De scheidingslijn tussen beide stroomgebieden bevindt zich net ten noorden en ten oosten van het plangebied. Op het militaire domein ten westen van het terrein zijn meerdere waterplassen en vennetjes aanwezig, maar in de omgeving van het plangebied zijn geen waterlopen aanwezig. Op siteniveau toont het digitale hoogtemodel een zeer geaccidenteerd terrein: de noordoostelijke zone, waar het magazijn gelegen is, bevindt zich op een hoogte van +26,50m TAW, in de westelijke zone is dit +25,50m TAW, terwijl

het maaiveld in het zuidoostelijke deel van het terrein rond +24,50m TAW is gelegen. Mogelijk gaat deze lagere waarde in het zuidoostelijke deel terug op de uitgraving aangeduid op de oude topografische kaarten. In ieder geval toont ook de bodemkaart aan dat er op het terrein reeds enige antropogene invloed heeft plaatsgevonden, de opmaak van deze kaart dateert van voor de huidige bebouwing op het terrein. De duingrond die oorspronkelijk op het terrein aanwezig, kan hierdoor mogelijk al verstoord zijn. Deze duingrond die – in geologische termen – van tamelijk recente oorsprong is – kan eventueel prehistorische archeologische niveaus bedekken. De omgeving van het plangebied is bij gebrek aan archeologisch onderzoek archeologisch ongekend. Enkele recente boorcampagnes en een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd op enkele naburige percelen van het bedrijventerrein leverden geen relevante archeologische sporen op, en ook geen aanwijzingen voor steentijdsites. De resultaten van deze onderzoeken zijn echter te beperkt om te extrapoleren naar het plangebied. Op basis van de landschappelijke kenmerken van het terrein, en gezien het ontbreken van concrete informatie over de eventuele graad van verstoring op het plangebied, is de kans niet onbestaande dat er een archeologische site aanwezig is op het terrein. Het kan daarbij zowel gaan om in situ bewaring van steentijd artefactensites als om de aanwezigheid van sites met grondsporen.

Het bestaande magazijn wordt afgebroken, de verharding opgebroken en de centrale bomen en begroeiing worden verwijderd. Vervolgens wordt het terrein genivelleerd en worden er 3 nieuwe bedrijfsverzamelgebouwen, telkens bestaande uit diverse individuele units, opgericht. Tussen en rond de gebouwen wordt een interne wegenis aangelegd. Net ten noorden van de gracht langs de zuidwestelijke grens van het terrein wordt een smalle wadi uitgegraven. De geplande werken zullen een grote bodemimpact hebben over zo goed als volledig het plangebied. Langs de zuidelijke grens dient wel rekening gehouden te worden met een brede bufferstrook (7 tot 15m breed) waar geen werken zullen plaatsvinden.

Het plangebied heeft een ongekende archeologische verwachting. De aanwezigheid van archeologische sites uit diverse archeologische periodes valt echter niet uit te sluiten. Op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet met zekerheid aangetoond worden. Ook de graad van verstoring kan op dit moment niet bepaald worden. Omdat een groot deel van het terrein momenteel verhard of bebouwd is, is het uitvoeren van mechanische controleboringen om de eventuele verstoringsgraad na te gaan een dure aangelegenheid, en daardoor niet te prefereren. De geplande werken zullen een grote impact hebben op de bodem, waardoor eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd kan worden. Omwille van bovenstaande argumenten wordt geadviseerd om een verder vooronderzoek uit te voeren. Met dit verder vooronderzoek kan enerzijds de graad van verstoring op een meer efficiënte en goedkopere manier nagegaan worden dan met dure controleboringen, anderzijds kunnen eventueel bewaarde archeologische sites in kaart gebracht worden. Deze informatie over de verstoringsgraad kan relevant zijn voor mogelijke verdere ontwikkelingen binnen het bestaande grotere bedrijventerrein en de daarbij horende archeologische studies. Indien de graad van verstoring eerder beperkt is, dan kan het verder vooronderzoek relevante kennisvermeerdering genereren betreffende de menselijke aanwezigheid in deze regio, waarover archeologisch niks gekend is. Dit verder vooronderzoek dient te gebeuren in uitgesteld traject, na de sloop van de bebouwing en het verwijderen van de verharding.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

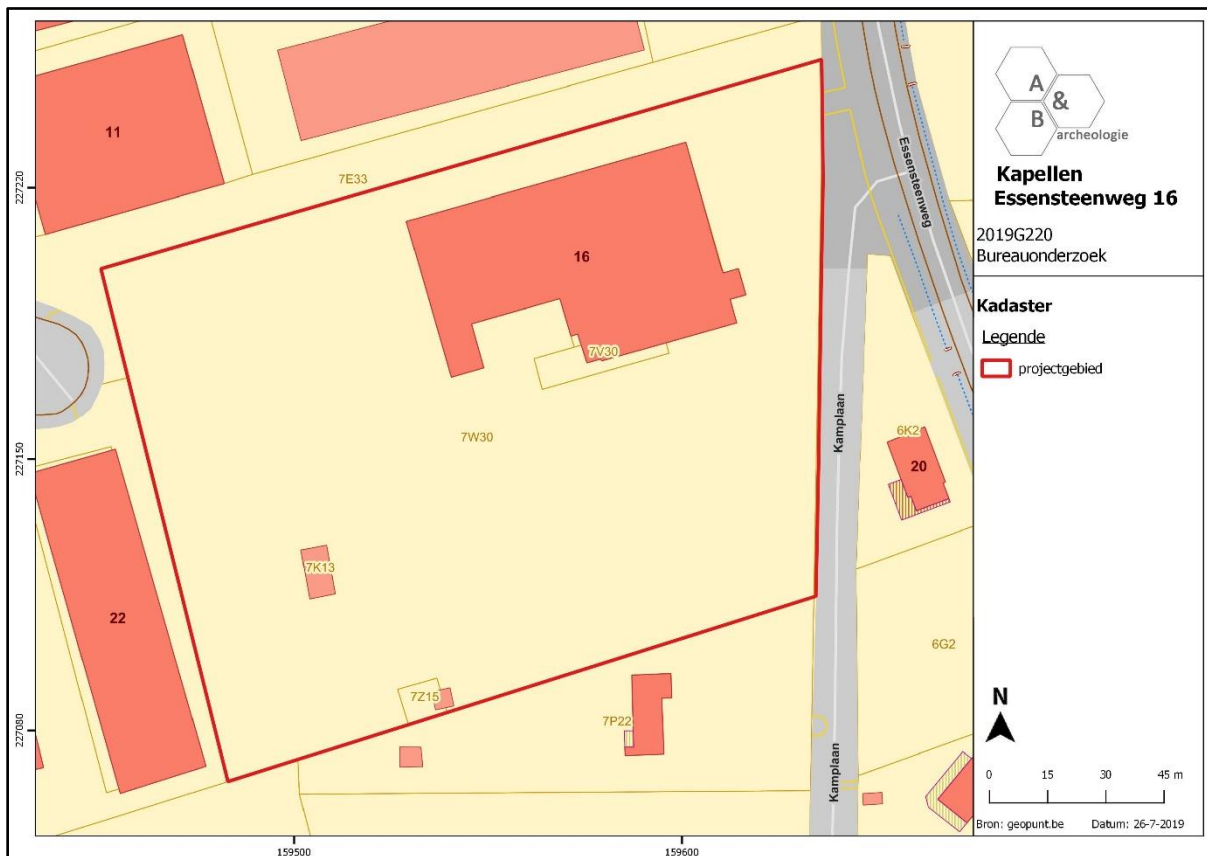
Locatiegegevens: Antwerpen, Kapellen, Essensteenweg 16

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 159433,31 en Y: 227100,88; X: 159675,12 en Y: 227214,90

Oppervlakte plangebied: 23 659m²

Kadastergegevens: Kapellen, Afdeling 1, Sectie K, perceel 7K13, 7T30, 7W30, 7V30

Zo goed als het volledige terrein komt in aanmerking voor verder vooronderzoek. Langs de zuidelijke grens dient wel rekening gehouden te worden met een brede bufferstrook (7 tot 15m breed) waar geen werken zullen plaatsvinden, en waar dus ook geen vooronderzoek dient plaats te vinden. Dit betreft ca. 1600 à 1700m² die niet dient onderzocht te worden. De totale onderzoekbare oppervlakte komt hiermee op ca. 22 000m².

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied op de kadasterkaart (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Is een verder verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdoopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Zijn er sporen aanwezig die kunnen gerelateerd worden aan de 19de-eeuwse steenbakkerij?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
 - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
 - Kan een archeologische site uitgesloten worden?

- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden

- 1) Het is noodzakelijk dat voorafgaand het uitvoeren van het verder vooronderzoek het bestaande gebouw is gesloopt, de verharding is verwijderd en de te verwijderen bomen zijn gerood. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat bijvoorbeeld de funderingen en stronken blijven zitten in de grond. Bij het verwijderen van de verharding worden eventueel onderliggende losse funderingslagen niet opgebroken. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De ondergrondse structuren kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein.
- 2) Langs de zuidelijke grens dient rekening gehouden te worden met een brede bufferstrook (7 tot 15m breed) waar geen werken zullen plaatsvinden, en waar dus ook geen vooronderzoek dient plaats te vinden.
- 3) Voorafgaand het uitvoeren van het veldwerk dient nagegaan worden bij de initiatiefnemer welke nutsleidingen op het terrein nog in werking zijn. Deze zones worden vermeden bij het verder vooronderzoek.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden 13 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. intacte podzolbodem) of steentijd arte- of

ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen afgedekte oude loopniveaus die dateren uit de steentijden bewaard), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten (blauwe stippen) voor het landschappelijk bodemonderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid

van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te evalueren en in ruimte af te bakenen. Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten

Op locaties waar tijdens het waarderend booronderzoek goede en *in situ* bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdoopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel *in situ* behoud mogelijk is of niet.

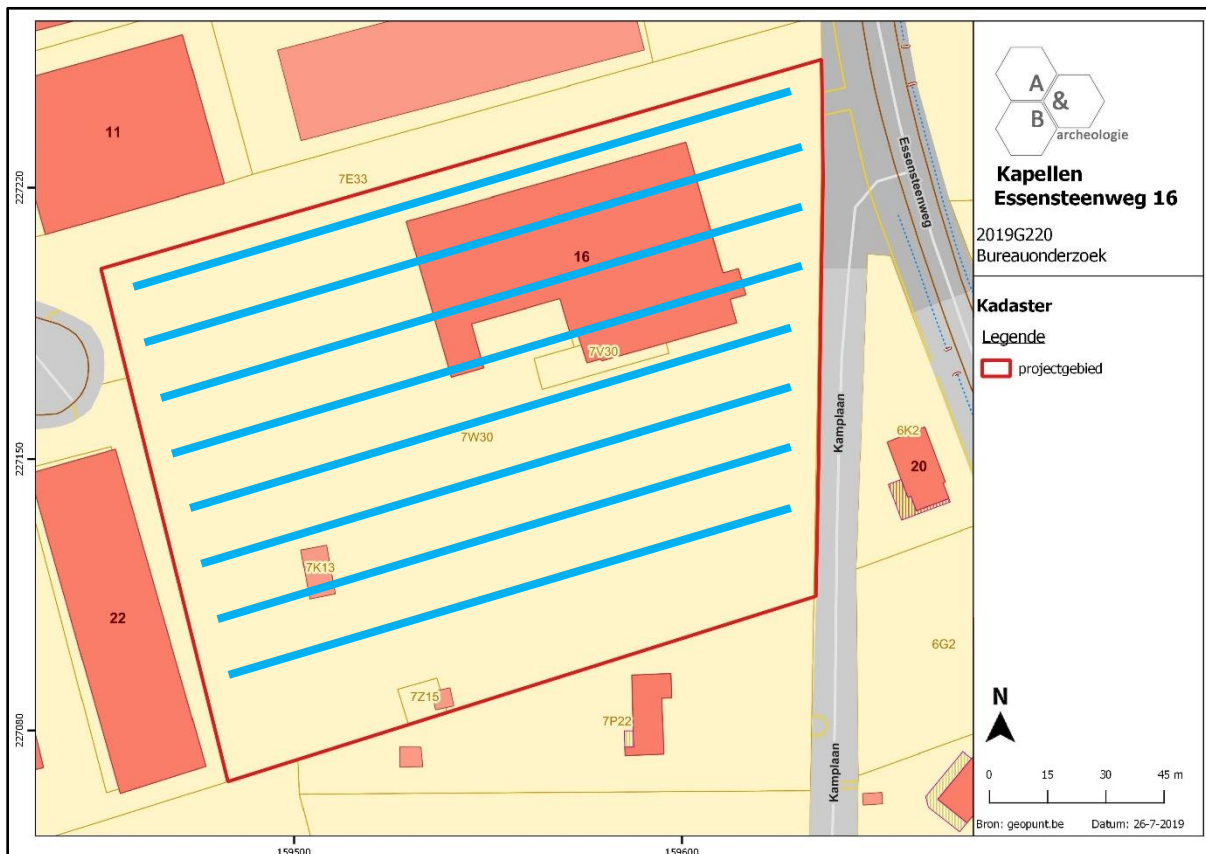
De proefputten worden ingepland op basis van de waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang en de inplanting van de proefputten. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en worden georiënteerd mee met de lengterichting van het perceel. De meest zuidelijke sleuf wordt op voldoende afstand van de bufferzone aangelegd. Daarnaast worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 2200m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 550m², door middel van volg-, dwars-sleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 2750m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatif sleuvenplan, geprojecteerd op de kadasterkaart (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op zandgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.